

The Invitation #24 vraag 2

Deugdzaamheid is de valuta van de hemel.

2 september 1987 in het Chuang Tzu Auditorium.

Vraag 2

Geliefde Osho,

Kunt u wat zeggen over deugdzaamheid?

Geweldig! Hier zijn we helemaal niet geïnteresseerd in deugdzaamheid. Deugdzaamheid is voor mensen die onbewust zijn; het is een training voor hen om te zeggen: 'Zeg geen bullshit, maar zeg geweldig!'

Deugdzaamheid is een training, een discipline die aan onbewuste mensen is opgelegd. Alle godsdiensten hebben het over deugdzaamheid als zijnde tegen zonde. Ze hebben vaste categorieën opgesteld. Bepaalde dingen zijn veroordeeld tot zonde en bepaalde dingen zijn vereerd als deugdzaamheid.

De deugdzame mens krijgt dan na de dood een oneindige beloning, en de zondaar wordt dan voor eeuwig tot de hel veroordeeld.

Dit is de strategie van angst en hebzucht, want de mens kan gemakkelijk gemanipuleerd worden door deze beide dingen – angst en hebzucht. De hemel is niets anders dan aangedikte hebzucht; dus de hel is overdreven angst, en mensen zijn bang voor het eeuwige helle vuur. Uit angst proberen ze hoe dan ook alles wat zonde is te vermijden.

En het probleem is dat alles wat je vreugde geeft, alles wat je plezier geeft, zonde is.

Uit angst verliezen ze alle contact met het leven, ze worden onbewogen en doods voordat ze doodgaan.

Er is maar één troost: dat ze erkende heiligen zijn, dat ze geëerd worden.

Alleen hun ego is buitengewoon bevredigd; overigens lijden ze diep vanbinnen onmetelijk. Daarom kunnen je heiligen niet lachen: lachen heeft wat elan nodig. Er zit geen pit in hen; alles is opgedroogd. Ze zijn woestijnen waar niets groen wordt. Dus aan de ene kant de spanning van de angst...

Ik heb afbeeldingen gezien uit de Middeleeuwen: daar waren christelijke predikers die zo veel ophef maakten over de hel en zijn martelingen dat vele vrouwen, die alleen in de kerk waren om naar hun preken te luisteren, gewoonlijk flauw vielen. Enkel het idee dat ze zich in zulke details begaven...

Wat zou er met jou gebeurd zijn? De mensen dachten dat de predikers geweldig waren door de mate waarmee ze de psychologie van de mensen konden infecteren. De geweldigste prediker was iemand in wiens bijeenkomst bijna iedereen flauw viel. Een intense angstpsychologie, een intense schuldpsychologie enerzijds, en hebzucht anderzijds om als beloning bevredigd te worden. Je krijgt dan alles in het paradijs: alle dingen die zonde zijn hier op aarde, die staan je dan ook ter beschikking.

Islamieten zijn tegen alcohol, maar in hun paradijs zijn er rivieren van alcohol.

Je hoeft niet naar een cafeetje te gaan, je kunt drinken, je kunt erin verdrinken, je kunt erin zwemmen. Alle rivieren bestaan niet uit water – uit pure wijn. Hier is het veroordeeld: je

moet niet in de valstrik van de liefde vallen. Een vrouw is veroordeeld en in de hemel – in elk godsdienstig idee van hemel – wordt er rijkelijk voorzien in vrouwen. Uiteraard krijg je in overeenstemming met je deugdzaamheid. Als je deugdzaamheid groot is, misschien Sophia Loren – het hangt allemaal van je deugdzaamheid af.

Een vreemd spelletje is er gespeeld met de menselijke mind. Duizenden meisjes... ik zeg meisjes omdat ze niet ouder worden. Ze hoeven zich niet te voelen als Prem Shunyo; ze zijn voor eeuwig gefixeerd op de leeftijd van zestien. In feite zijn het prostituees, eeuwige prostituees, maar ze worden geacht beloningen te zijn voor de heiligen. Hoeveel andere heiligen hebben van die beloningen gebruik gemaakt, want vanaf het begin is het zelfde personeel aan het werk geweest, zelfs geen wisseling van ploeg. Ik ben in de heilige schrift nooit iets tegengekomen over een ploegwisseling of een personeelwisseling – dezelfde jonge vrouwen.

Ze blijven altijd jong. Ze transpireren niet; ze hebben geen deodorant nodig.

Ze moeten wel van plastic gemaakt zijn, want alleen plastic transpireert niet. Een echte huid moet wel transpireren als hij levend is, want door elke huidporie adem je in.

En transpiratie is een natuurlijke manier om je op dezelfde lichaamstemperatuur te houden. Als het te koud is begin je te rillen. Je bent je misschien niet ervan bewust waarom je rilt. Je denkt dat het is vanwege de kou; het komt door het continu gelijk houden van je lichaamstemperatuur.

Rillen geeft je innerlijke warmte. In het hete seizoen transpireer je. Je transpireert zodanig dat je vocht, je transpiratie door de hitte wordt weggenomen; het verdampt, dus de warmte beïnvloedt je temperatuur niet. Het verdampt eenvoudig je transpiratie. Het laat je achter, zonder verhoging van je temperatuur; anders, als er geen transpiratie was, zou je levensduur niet erg groot zijn.

De levensduur kan op vele manieren worden weergegeven: in jaren, zeventig jaar, maar ook als lichaamstemperatuur van achtennegentig tot honderd en tien – je levensmarge is maar twaalf graden. Als er geen transpiratie was, zou je temperatuur even hoog zijn als de warmte om je heen. Op het moment dat je over de honderd en zeven gaat, zou je duizelig gaan worden. Het moment dat je de honderd en zeven overschrijdt, zou je in coma raken.

Op het moment dat je meer hebt dan honderd en tien, zou je gestorven zijn.

Het is de transpiratie die je redt; het is je levensredder. Maar die arme plastic vrouwen... en een eeuwige belofte voor alle vreugdes!

De hindoe hemel heeft bepaalde bomen, die ze kalpavriksha noemen, bomen van verlangen. Je hoeft geen thee of een vrouw of een auto te bestellen; je hoeft niemand opdracht te geven; je hoeft geen bediende te roepen of te bellen met een of ander bureau. Je zit eenvoudig onder de boom van verlangen – en ze staan op alle plaatsen in de hemel, overal – je gaat er gewoon onder zitten en je zegt wat je wilt hebben, en onmiddellijk, terstond, wordt erin voorzien.

Er is een prachtig verhaal over een man die door een ongeluk in de hemel terecht kwam.

Hij had geen idee waar hij terecht was gekomen. Hij zat onder een *kalpavriksha*. Hij had erge honger. Hij had veel gereisd en daardoor kwam het dat hij toevallig op de een of manier in

de hemel terecht kwam. Hij zei: 'Ik heb honger maar ik zie nergens een hotel, enig restaurant, niets.

Ik zie zelfs geen enkel mens. Maar ik heb heel erge honger, en als ik wat goeds te eten kan krijgen... onmiddellijk verschenen uit het niets mooie vrouwen met allerlei zoetigheden en heerlijk eten. Hij had zo' n honger dat hij er geen aandacht aan besteedde waar het allemaal vandaan kwam.

Hij begon te eten en voelde zich uitstekend. Hij was moe. Hij ging slapen. En voordat hij ging slapen, bedacht hij dat hij op de grond kon slapen, ongelijk vanwege stenen, als iemand enkel een matras kon regelen, en plotseling – hij kon het niet geloven – verschenen er weer mooie vrouwen met een prachtig bed en ze legden hem op bed. Maar hij was zo moe dat hij er nog steeds niet over nadacht wat er gebeurde.

Toen hij opgefrist was, werd hij wakker. Hij dacht, mijn god, er is hier niemand die het eten heeft gebracht, en ik heb het tegen niemand gezegd; ik dacht er alleen maar aan!

En hij keek naar het prachtige bed: 'Wie heeft dit gebracht? Ik had er enkel aan gedacht op de grond te gaan liggen. Het lijkt erop dat er geesten moeten rondwaren.' Dat was de natuurlijke conclusie, omdat hij zich niet ervan bewust was dat hij in de hemel was, onder een kalpavriksha. 'Er moeten wel overal geesten zijn, mijn god' – en onmiddellijk verschenen er geesten, want wat je ook zou zeggen... Op het moment dat hij de skeletten van de geesten overal zag dansen, zei hij: 'Mijn god, ze gaan me doodmaken' – en ze doodden hem. De man kwam nooit meer terug.

Godsdiensten hebben angst gebruikt om te voorkomen dat je leeft, en hebzucht om je zodanig te helpen dat je geduldig kunt zijn en hopen dat er geweldige dingen gaan komen. Alleen maar de kleine dingen laat je achter en voor eeuwig geniet je dan van alle genoegens die je maar wilt – en je hoeft niet ervoor te betalen.

Deugdzaamheid is de valuta van de hemel.

Hoe deugdzamer je bent, hoe groter banksaldo je hebt in de hemel. Ik leer je geen deugdzaamheid want je deugdzaamheid is vals, want diep vanbinnen is er hebzucht. Ik leer je enkel gewaarzijn.

Alles wat je doet vanuit gewaarzijn, is volgens mij deugdzaamheid. En alles wat je doet uit niet gewaar zijn, is volgens mij zonde. En volgens mij gaan je zonden je niet naar de hel brengen. Je zonden verschaffen je onmiddellijk de hel – hier, gewoon nu. En je deugden gaan je niet een eeuwig paradijs geven. Je deugden geven je vreugde, gelukzaligheid, op het moment dat je je gedraagt in volledig gewaarzijn.

De straf en de beloning zijn er meteen: de beloning volgt je daad. Maar het hangt ervan af waar je daad je toe brengt. Het kan een onbewuste handeling zijn, dan is de hel hier-nu.

Het heeft niets met geografie te maken; het heeft iets te maken met je psychologie.

Als je bewust handelt, zit je in het paradijs waar je ook bent.

Als je het eenmaal geleerd hebt, vraag je niet: 'Wat is deugdzaamheid?' Je vraagt dan: 'Wat is gewaarzijn? Wat is bewustzijn?' Je vraagt: 'Wat is meditatie?' – want dat maakt je bewust en maakt je alert.

Wat ellende brengt, is zonde.

Wat vreugde brengt, is deugdzaamheid.

Alfred North Whitehead heeft een prachtige uitspraak gedaan: Het vereist een heel ongewone mind om een analyse te maken van het voor de hand liggende. Voor mij is het volkomen duidelijk dat deugdzaamheid en zonde, hemel of hel bijkomstig zijn.

Het elementaire is je alertheid, je gewaarzijn, maar mensen vragen niet naar het voor de hand liggende. Dit zijn bijkomstigheden, en door verstrikt te raken in bijkomstigheden, raak je in moeilijkheden.

Er is een verhaal over Sherlock Holmes en Dokter Watson in de coupé van een trein...

Ze passeerden een kudde schapen en Watson zei: 'Een flinke kudde, Holmes.'

'Ah, precies zeven honderd en achtenveertig in aantal, mijn beste Watson', zei Holmes slaperig.

'Lieve hemel, Holmes', zei Watson. 'Het is zeker zo dat je ze niet hebt kunnen tellen.'

Ze zitten in een trein; de trein is de schapen voorbij gereden. De kudde is ver achtergelaten en het moet maar een kort moment hebben geduurd om er voorbij te rijden.

'Niet precies', zegt Holmes. 'Ik maakte gebruik van een eenvoudige truc die ieder schoolkind kent.

Ik telde enkel de poten en deelde het door vier.'

Kom maar niet met onzin aan; anders krijg je altijd het gevoel wat Leonardo da Vinci toegaf in zijn brieven: Ik heb god en de mensheid beledigd omdat mijn werk niet de kwaliteit haalde die het zou moeten hebben. Maar Leonardo da Vinci is in feite een van de grootste geniën en alles wat hij heeft gedaan is onvergelijkbaar. Er is geen ander die ook maar in zijn buurt komt. Maar zelfs een dergelijk geweldig mens heeft een licht schuldgevoel: 'Ik heb niet de kwaliteit bereikt die het zou moeten hebben.'

Dit is het klimaat dat de godsdiensten in de wereld hebben geschapen. Ze staan niemand toe op zijn gemak te zijn, zelfs de grootste genius niet. Ze blijven zeggen dat je het nog altijd niet goed doet; je bent nog steeds ver verwijderd van het doel. Je bent nog onwaardig; je bent altijd onwaardig. Ze willen je niet met rust laten opdat je van het leven kan genieten en het leven liefhebben en god dankbaar zijn en het universum dankbaar zijn – wat beide voor mij hetzelfde betekent.

God is geen persoon. Het is het hele universum – deze bomen, deze wolken, de zon, jij en iedereen, of je slaapt of wakker bent, of je zonden begaat of deugdzaam bent, je maakt deel uit van één organisch universum.

Als je een zonde begaat... Het woord 'zonde' is door de godsdiensten bezoedeld; anders betekent het in zijn wortels eenvoudig vergeetachtigheid, onbewustheid. Het betekent precies wat ik tegen jullie zeg. Zonde is onbewustheid. Elke handeling die in onbewustheid wordt gedaan, is zonde. Maar godsdiensten hebben de oorspronkelijke betekenis van het woord volledig vernietigd. Alles wat je bewust doet, is deugd en er bestaat geen kant en klare lijst van wat deugden zijn, want in een andere situatie kan hetzelfde een zonde worden. Dat wat een deugd was in de ene omstandigheid, in de ene context, is misschien geen deugd in een andere context; het hangt er helemaal vanaf. Maar hoe kom je te weten of het in deze bepaalde context een deugd of een zonde is.

Die levenloze categorieën die je zijn aangereikt zoals de tien geboden, voor eeuwig vastgelegd, die geen rekening houden met het feit dat het leven voortdurend verandert en jij je elk moment in een nieuwe situatie begeeft – en een nieuwe situatie vraagt om een nieuwe respons.

Dus ik geef je niet, kan het je niet geven, een kant en klare lijst om deze dingen te vermijden, dat dit zonden zijn en ze moet vermijden omdat ze je naar de hel leiden. Ik kan jou en je angsten niet exploiteren en ik kan niet tegen je zeggen dat dit de geboden zijn, en als je ze navolgt het koninkrijk Gods het jouwe is, omdat in het leven de dingen blijven veranderen. Eens gebeurde het...

Ik had een vriend; hij was professor op de universiteit – een zeer geleerde professor in Sanskriet. Hij wilde graag naar Tibet omdat vele geschriften in het Sanskriet over het boeddhisme in India waren verbrand door de hindoes. Maar hun vertalingen bestaan nog steeds in Tibet, dus hij wilde ze terug vertalen in het Sanskriet. Het was een geweldig idee en hij was zeer ervaren in het Sanskriet. Hij had jarenlang Tibetaans geleerd en hij was er nu klaar voor.

Maar hij was qua kaste een Brahmaan, een zeer orthodoxe Brahmaan. In India is het heel goed om vijf uur op te staan, vroeg in de ochtend en een lekker bad te nemen in het nabije meer of in de nabije rivier, en dan je gebed te doen, te mediteren. Pas daarna kun je de alledaagse wereld ingaan van je beroep, van je leven, van je gezin.

In Tibet zegt de Tibetaanse heilige schrift dat maar één bad per jaar is toegestaan; Tibetaanse monniken zijn de vieste mensen die er zijn. Ik ben lastig gevallen door Tibetaanse monniken.

Toen de Dalai Lama voor het eerst kwam – gevlucht uit Tibet met duizenden Lama's – hield ik een meditatie kamp in Bodhgaya en alle Lama's kwamen eerst eerbied tonen aan de plek waar Gautam Boeddha verlicht was geworden. Ik hield een meditatie kamp precies daar op het terrein waar de tempel ter nagedachtenis van Boeddha staat. Ik was nooit Tibetaanse Lama's tegengekomen.

Maar dat zijn gewoontes die heel moeilijk verdwijnen. Ze dragen, denk ik, drie of vier lagen kleding, de een over de ander. Hun kleding is vettig, stoffig en ze nemen geen bad omdat hun heilige schrift zegt dat eenmaal per jaar verplicht is.

Toen mijn vriend Tibet bereikte, ging hij door met zijn levenspatroon van India. Het lukte hem niet om daar langer dan drie dagen te zijn, omdat hij vroeg in de ochtend, om vijf uur, een bad moest nemen volgens de brahmaanse godsdienst. Zonder een bad te nemen kun je niet gaan eten; dat is een zonde – en in India is dat zeker juist. Maar in Tibet is de hele samenhang anders. Een bad nemen in ijskoud water om vijf uur in de ochtend is jezelf doodvriezen. Voeding is geen probleem. Je bent dan niet in staat om te eten. In drie dagen raakte hij 's morgens zo zwaar gekweld door het bad.

Eén dag probeerde hij het; het was te veel. De hele dag had hij het gevoel alsof zijn bloed bevroren was. En gedurende nog twee dagen kon hij niet eten omdat hij geen bad kon nemen. Dus heeft hij maar één bad genomen in Tibet en één dag heeft hij gegeten en twee dagen bleef hij zonder eten. Maar dacht hij, hoe lang gaat het duren want ik kan zonder

voeding niet overleven, noch kan ik overleven met het bad. Het is beter om naar huis te gaan en alles maar te vergeten over die geschriften; het gaat mij niets aan.

Hij kwam terug. Ik was verbaasd toen ik hem terug zag. 'Lukte het je zo snel het te vertalen?' Hij zei: 'Vergeet het maar over die vertalingen. Feliciteer me dat ik nog leef.' En toen hij het mij vertelde, zei ik dit is domheid.

In Tibet moet je naar de samenhang kijken, niet naar je Hindoe idee van deugdzaamheid en zonde – dat is domheid. Moslims is het toegestaan door hun stichter, Mohammed, vier vrouwen te hebben en het is volkomen deugdzaam vier vrouwen te hebben.

Mohammed zelf trouwde met negen vrouwen. Kennelijk was hij een profeet en geen gewoon mens, maar het was in die tijd volkomen juist omdat de Arabieren voortdurend aan het vechten en aan het moorden waren. Maar alleen mannen werden gedood; het ging tegen hun cultuur in om een vrouw te doden. De vrouwen werden verkracht maar niet gedood.

Er was dus een merkwaardige situatie; er waren viermaal zoveel vrouwen als mannen.

Als hij erop had gestaan dat monogamie deugdzaam was, zoals over de hele wereld wordt volgehouden – polygamie of zelfs bigamie is een misdaad, is een zonde – zou hij het niet juist gedaan hebben.

Want als monogamie deugdzaam was geweest, wat zou er dan gebeurd zijn met de drie vrouwen die zonder man achterbleven?

Zij zouden de hele maatschappij bezoedeld hebben. Ze worden dan prostituee en de hele maatschappij zou een afstotend wereldje worden. Dus Mohammed heeft volkomen gelijk; ik steun hem.

Maar nu niet in India, waar vrouwen en mannen gelijk in aantal zijn zoals overal, de natuur balans houdt, een exacte balans. Om balans te houden moet de natuur opletten: ze laat honderd en vijftien jongens geboren worden, terwijl ze honderd meisjes het leven schenkt, want vijftien jongens stappen op voor het moment van trouwen – jongens zijn zwak en kwetsbaar.

Het gangbare idee dat vrouwen zwak zijn, is alleen maar iets opgelegd mannelijk chauvinistisch. De natuur weet beter: vijftien jongens op de honderd gaan sterven. Meisjes sterven niet; ze hebben een grotere weerstand tegen ziektes. Ze zijn niet zo vaak ziek en ze leven langer dan mannen, over de hele wereld vijf jaar langer.

Dus tegen de tijd van de huwelijksleeftijd, zijn er honderd jongens en honderd meisjes.

Monogamie lijkt volkomen juist in deze context, maar moslims blijven erop staan dat het deel uitmaakt van hun godsdienst... Dus zelfs in India mogen ze vier vrouwen hebben.

Het is zo een afschuwelijke situatie want het betekent dat drie mannen zonder vrouw blijven. Daarom ontvoeren moslims vrouwen van andere godsdiensten.

Hindoes in het bijzonder zijn zeer overgevoelige mensen. Als een vrouw onder dwang door de moslims meegenomen is naar hun huis, zelfs als ze haar niet hebben aangeraakt, wordt ze niet meer geaccepteerd in de hindoe gemeenschap, dan moet ze naar de moslims. Ze is beneden de waardigheid van een hindoe gezakt.

Moslams hebben dus voortdurend vrouwen gestolen uit andere gemeenschappen. Ze moeten wel, want wat kunnen ze doen met de drie mannen die zonder vrouw zijn? Die drie mannen beginnen dan relaties met andermans vrouwen en dat veroorzaakt een puinhoop. En de Indiase grondwet die, in naam van de religie, zich niet wil bemoeien met enige godsdienst, kan niets doen om moslams te weerhouden van deze polygamie. En die vier vrouwen die ze trouwen die gebruiken ze als economische, financiële hulp: zij werken en de man houdt rust. Dit is geweldig!

De mohammedaanse priesters blijven aandringen op geen inmenging, want een man met vier vrouwen kan heel gemakkelijk vier kinderen per jaar voortbrengen, maar een vrouw met vier mannen kan niet vier kinderen voortbrengen; zij baart dan maar één kind. De bevolking van de moslams blijft maar toenemen op een manier zoals niemand de bevolking kan laten toenemen zoals zij het kunnen. Je zult dus niet verbaasd zijn dat India verdeeld is; moslams hebben Pakistan genomen en het afgescheiden. Het land is in drieën gedeeld: de ene kant is Pakistan, gegeven aan de moslams; een ander kant is Bangladesh, ook gegeven aan de moslams. En nog steeds, in veertig jaar, zijn de moslams in India weer nummer twee ten opzichte van de hindoes. Opnieuw kunnen ze vragen om nog een land.

En het zal je ook verbazen dat India een hindoe land is, maar dat het aantal moslams in India groter is dan in welk mohammedaans land in de wereld dan ook – zelfs niet Saoedi Arabië, of Egypte, of Iran, of Libië, of Palestina... Geen enkel mohammedaans land heeft zoveel moslams als India.

India is het grootste mohammedaanse land in de wereld als je het aantal moslams neemt. En het aantal gaat vier keer zoveel worden. Hindoes staan eenvoudig voor een raadsel wat ze moeten doen, want spoedig gaan ze de hindoes in aantal overtreffen. Ze hebben Pakistan genomen, ze hebben Bangladesh genomen, en het duurt niet lang meer of ze zijn in de meerderheid en de hindoes worden dan de minderheid in hun eigen land.

Situaties, samenhangen, moeten in aanmerking worden genomen en dat is enkel mogelijk als je een heel alert en bewust leven leidt; anders laat je je leiden door levenloze, kant en klare dingen die in een bepaalde tijd misschien relevant geweest zijn.

Die tijden zijn veranderd en ze zijn onbelangrijk geworden, maar de lijst blijft maar hetzelfde. Dus ik geef je geen lijst. Ik ben gevraagd door priesters, hindoes, moslams, christenen, dat ik een scherp omlijnde uitspraak zou moeten doen: wat zijn zonden, wat zijn deugden en wat zijn mijn fundamentele principes van religie?

Ik zei: 'Mijn eerste grondbeginsel en tevens het laatste grondbeginsel is dat religie geen uitgemaakt iets kan zijn. Het moet spontaan zijn. Het moet voortkomen uit je bewustzijn.

Niemand kan erover beslissen. Volgens mij kan geen enkele catechismus gegeven worden.

Ik kan je alleen maar gewaarzijn leren en dan ontdek je met je eigen gewaarzijn, met je eigen licht, waar je heen moet, wat je moet doen.

Alles wat met bewustzijn wordt gedaan is deugd.

Alles wat met onbewustheid wordt gedaan is zonde.

Oké, Maneesha?

Ja, Osho.